

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Rationale Vtrivsq[ue] Potestatis Ecclesiasticæ

Talamellus, Thomas

Ticini Regii, 1618

Capvt Septimvm. De Veritate tuenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61615)

Veritas; & initiū verborum tuorum veritas; pro qua certandum est vsque ad mortem; sicut apertè docet idem D.P. Aug. eodem Psal. & ver. de hac autem veritate semper tuenda plenius dicitur in sequenti Capite.

CAPVT SEPTIMVM.

De Veritate tuenda.

Gendum est de veritate tamquam de Dei maxime a mica iuxta illud. Ecce enim veritatem dilexisti, & hoc non sine maxima ratione dicente eodem D.P. Aug. Quid enim gloriosius fratres quam vinci, & subijci à veritate? superetq; veritates volètem. nam & inuitum superabit: eo magis quia vt dicit idem D.P. Aug. sola veritas beatos facit; ex qua vera sunt omnia, quam veritatem ignorant Hæretici; vt etià clarè habet idem D.P. Aug. ver. vt Destruas inimicum, & vltorem &c. & panis veritatis eisdem Hæreticis amarus est, dicit idem ver. Gustate, &c. idemq; veritatis panis aduersantium dentibus laceratur, tradit idem D.P. Aug. uers. dentes eorum contriuiti: Contritio, & infelicitas in uis eorum, & uiam pacis non cognouerunt: non est timor Dei ante oculos eorum, & Benedictus Dominus, qui non dedit nos in captionem dentibus eorum &c. pro pēna aduersantium

Psal. 50.

D.P. Aug.
sup. Ps. 57.

Psal. 10.

D.P. Aug.
sup. Ps. 8.Psal. 5.
D.P. Aug.
Super Ps. 3.

Psal. 13.

Psal. 133.
idē s. Aug.
de ser. dñi i
mōtel. 2. ve
rita. opugh.
dñr canes,
& sues, &c.

D. Apost.
ad Gal. c. 5

sanctium dicit D. Apost. si mordetis inuicem, uidete ne consumemini ab inuicem, & pro dentibus peccatorum, accipi possunt Principes peccatorum siue impiorum, quorum auctoritate quisque de societate rectè uiuentium præciditur, & quasi incorporatur malè uiuentibus, his dentibus contrarijs, sunt dentes Ecclesiæ, cuius auctoritate ab errore gentilium, uanorumq; dogmatum præcidentur credentes, & in eam, quæ Christi corpus est transferuntur: de his dentibus dictum est Petro, ut manducaret alia, idest de gentibus, &c. & dentes tui sunt greges tonforum. Ecclesia igitur catholica amans sequensq; eandem sanctam ueritatem Deo charissimam, sequitur etiam obseruando diuinam legem, de qua dicit D. P. Aug. tribulationes maximè non oriuntur aduersus Ecclesiam; nisi ab eis, qui malè utuntur lege: idcirco non ab re Dominus Hieronimus Scripandus noster super Epist. ad Gal. ualde commendat leges Pontificias diuinæ legi adherentes, quibus abutuntur aduersarij, & inimici eiusdem catholice Ecclesiæ: ad omnia tamè melius capienda, subscinenda, & declaranda uidisse oporteret hos sequentes doctores Augustinianos, quos nominat, & maximè extollit. Dominus Angelus noster à Camerino in sua Cronhistoria cap. de scriptoribus ordinis nostri Augustiniani: ubi primo ponit Dominum Iacobum Viterbiensem Augustinianum Archiepiscopum Neapolitanum, qui ad Clemetem V. Pont. max. duos scripsit libros de Regimine Christiana.

Can. c. 4.

D. P. Aug.
sup Ps. 59

Hier. Sa-
rip. super
Ep. ad Gal.
quæst. 66.

D. Ang. d
Cam.

Iacob. Vit.

nita.

nitatis. Secundo B. Egidium Columnam Rom. Card. S. R. E. atque Archiep. Biturcensem, qui duos libros de Ecclesiastica potestate confecit. Tertio Dominum Alexandrum à S. Elpidio Piceno Archiep. Rauenatem, qui iubente Ioanne 22. Pont. Max. similiter duos edidit libros, primum de Ecclesiastica vnitare, alterum verò de Iurisdictione Imperij, & de Auctoritate Summi Põrificis. Quarto Dominum Guilelmum Cremonensem Episcopum Nouarensem, qui iubente eodem Ioanne 22. Pont. Max. librum de Apostolica auctoritate elaborauit. Quinto Dominum Bartholomeum Archiepiscopum Vrbinensem, qui similiter de Romani Pontificis Christi Vicarij auctoritate satis egregiè scripsit. Sextum Dominum Augustinum Romanum Episcopum Nazarenum, qui de Potestate Papæ libro suo doctissimè tractauit. Septimo Dominum Guilelmum Beulicon Episcopum Fesulanum, qui circa eandem materiam maximè laborauit. Octauo Dominum Paulum Zabarellum cognomento bonum, Archiep. Parisiensem, qui ad Clementem septimum Pont. Max. scripsit de Reformatione Ecclesiæ. Nono Reuerend. admodum P. Magistrum Corradum doctissimum tregarium, qui centum paradoxæ, de Ecclesiastica, & conciliorum auctoritate satis egregiè composuit. Decimo Admodum Reu. Patrem Magistrum Peregrinum Nasellum Patavinum, qui egregiè de huiusmodi materia tractauit. Vndecimo Reu. Admodum P. Magistrum Ono-

B. Egid.
Rom.

Alex. à S.
Elpidio.

Guil.
Cremonensem.

Barth. Vr
bin.

Ang. Rom.
Guil. Bel.
Paul. Zab.

Corrad.

Peregrin
us nasel.
Hon. Pag.

C phri-

Greg. Ariminense

phrium Paninum Veronensem, qui de Primatu Petri, & dignitatem Sedis Apostolicæ satis luculenter scripsit. Duodecimo Reuerendissimum Gregoriū Ariminensem olim Augustinianum Generalem, qui similiter (vt aiunt) subtiliter scripsit de Ecclesiastica iurisdictione, Ioseph Veronensis in sua Chronica. c. descriptoribus, qui scripserunt de Ecclesiastica Potestate in defensionem Autoritatis, & iurisdictionis Romani Pontificis, & hæc satiquantum ad Primum tractatum præsentis opuscoli, & vltimi Capitis &c.

Eosdem sacros Doctores refert, ac nominat, circa eandem materiam Ioseph noster Pamphilus Veronensis in sua Chronica Fratrum Eremitarum D. P. Augustini circa finem eiusdem libri.

Finis primi Tractatus.

SE-